

Ett stort, skönt och svalt varuhuslandskap möter oss, när vi väl kommit innanför glasdörrarna. Ett rikhaltigt varusortiment finns elegant och prydligt upplagt i hyllfack och diskar, och en särskild delikatesdisk med grill lockar gourmeten med en mångfald av läckerheter. Söta, rara, välfriserade butiksbiträden med persikohy och ögonskugga ler vänligt mot kunderna och ser till att servicen blir perfekt.

Men vad tänker nu den oinvigde om denna arkitektoniska skapelse i köpingens centrum? Frånsett de stora skyltarna med DOMUS-texten i neon samt flaggorna med köptrygghetsmärket på, så kan vi ju låta fantasin skena iväg ett tag. Är det ett hus, eller hvad? Kanske ett ökenfort i Marocko, gnistrande vitt i ökensanden, med några torra palmer omkring och svartmuskiga, uniformsklädda legionärer i vita burnuser och k-pist, hotfullt spejande ut genom de otaliga små långsmala fönstergluggarna. Eller, i värsta fall, kanske det är ett förvaringsställe à la Kumla för psykolabilia, konfabulerande dromomaner. Ej dromedarer, obs! Ock är det någon som eventuellt tänkt att skriva phula ord på den vackra, vita fasaden åt väster, så varder härmed detta vid vite förbjudet.

VAD BLIR DET AV VÅRA MEJERIER, kan man fråga sig. Det ena mejeriet efter det andra lägges ned i vårt land på grund av jordbrukets centraliserings- och rationaliseringspolitik. När nu jordbrukarna och boskapsägarna inte längre är betjänta av ett mejeri i hemorten, tycker vi detta är slöseri att mejerifastigheter skall överges och vittra sönder till ingen nytta. Men så kommer textilindustrin som en räddande ängel och reder upp situationen. Ty nu skall här tillverkas ost. Ost i olika längder och bredder. I kollektioner om 4-5 färger, med eller utan stadkanter. Som komplement till Bolmen, Glan m.m., om det skulle visa sig, att dessa börjar rinna ut i sanden. Då tar vi till osten, den är lukrativ, ty den man eller kvinna är inte född än, som inte tycker om ost. Ja, så tjänar vi in på gungorna, vad vi förlo- rar på karusellen.

Och varför skulle vi inte kunna tänka oss att tillverka ost som bisyssla till textilindustrin. Tänk på vår barndoms handelsbod, där det fanns allt, från 100-kg. mjölsäckar till småspik. I Borås fanns vid sekelskiftet en diversehandel, som hade en skylt vid vardera sidan om entrédörren. På dessa skyltar kunde man läsa: Speceri & Diversehandel, ägarens namn. Mjöl, gryn, Kolonialvaror. Herr- & Damstrumpor, Storvästar, Galoscher, äfven god ansjovis. Förslag till kommande annonsdrive för AB Kinnasand: "Gardiner, drape-